

Epinicion Oxoniense,

S I V E

SOLENNIS GRATULATIO

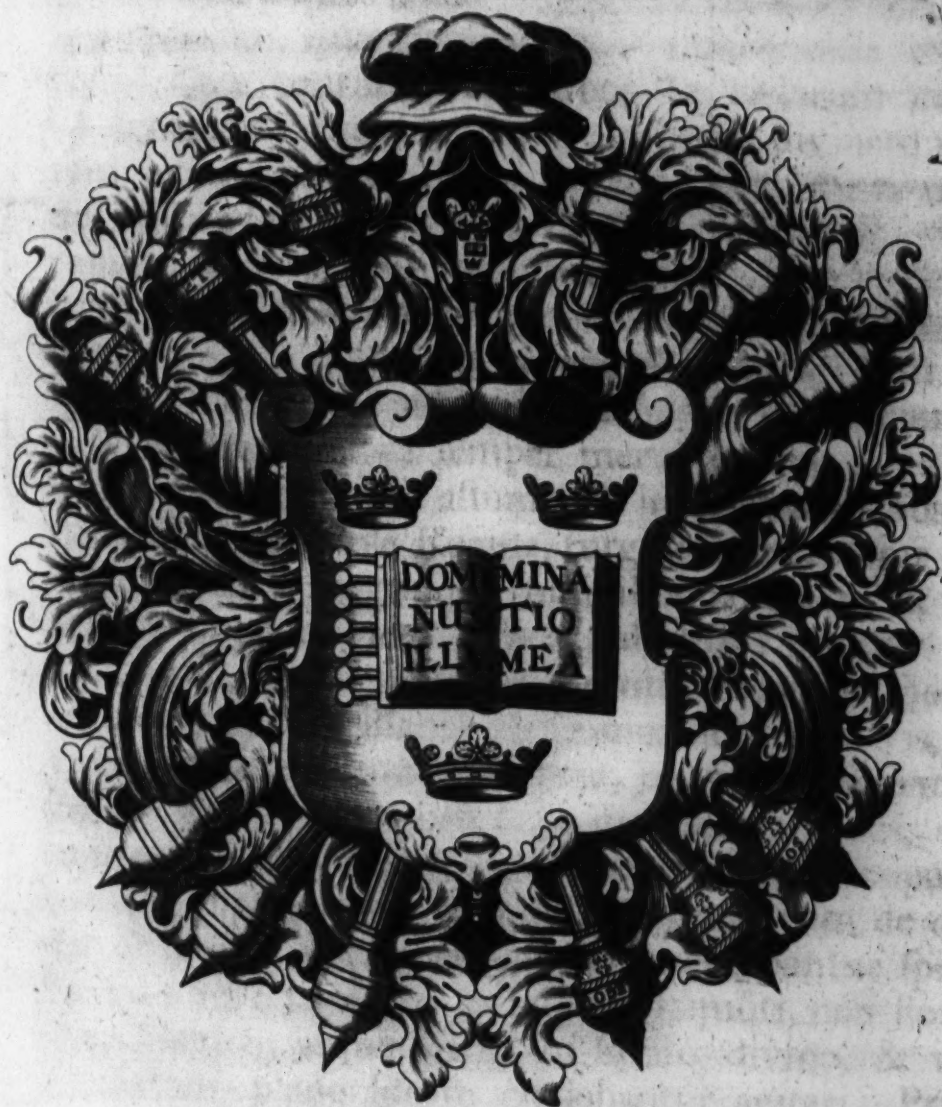
OB RES FELICITER

TERRA MARIQUE GESTAS

A Copiis Serenissimæ Reginae

ANNÆ

Contra Gallos pariter ac Hispanos A. D. 1702.

O X O N I I,

E THEATRO SHELDONIANO, 1702.

Epimicion Oxoniensis

S. I. V. R.

SOLENNIS GRATULATIO

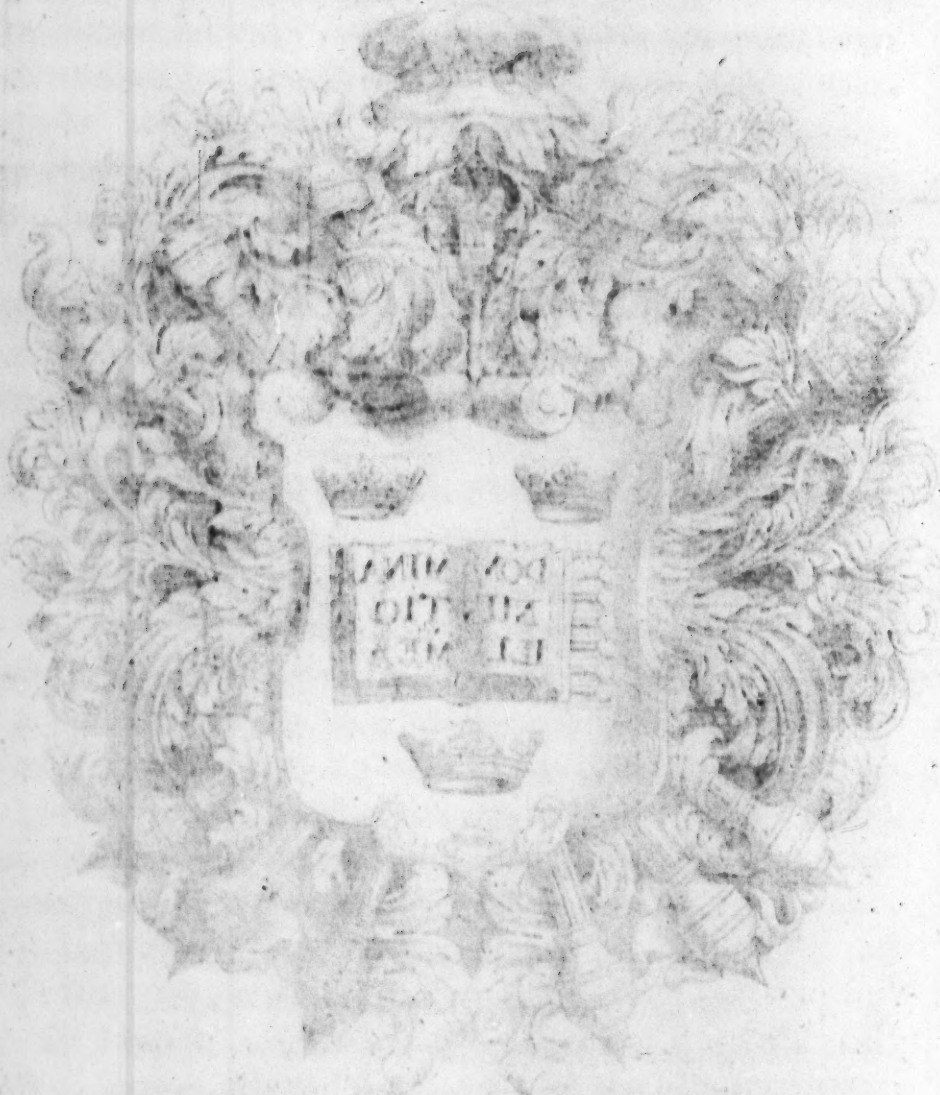
OB RES FELICITER

PERMAGNANCIUS GESTAS

A Gubernatore & Scholasticis Hibernicis

ANN

Caroli Gubernatoris hibernicis AD 1702

O X O N I A

H. LUTHERUS, Scholasticus Hibernicus

PROLOQUIUM.

CUM Principibus, etiam Tyrannis, nec in subditorum salutem sed exitium natis, quanquam ab iis male meritum, obsequium tamen paratissimum debeamus præstare, easque deosculari manus, à quibus laceramur; quæ Tibi sacræ Sospitæ, Principum decus, & Populi salus ANNA, lætæ pietatis testimonia proferamus? quos laudum cumulos, quas Pyramidum inscriptiones, quæ debiti cultus monumenta astruamus? Quæ continuis successibus Te cælorum curam evidentissime probas, sereno imperio divinam mentem eximie refers; Cujus auspiciis per omnes regiones triumphos aget victor Populus, Cui nihil insuperabile videbitur, nisi ut officiis æquet merita & virtutes Tuas; quarum benignos influxus copiose indies haurimus, atque adeo grate agnoscimus, ut cum maximos illos (quos possumus) honores Tibi accumulemus, videre tamen semper meruisse majores.

Non frustra ergo, assumente in beatas manus sua sceptrâ Sacratissima Regina, turgere cernere erat omnium pectora, magnisque ominibus laborare: ut tandem in linguam *mens effusa*, sub Illius imperio fausta omnia, atque præteritis multo Feliciora sponderet; & divinitus illapsa in animos hominum vis, Ea, quibus nunc fruimur, beneficia, jam tum præsentiret. Poætæ ipsi (vanissimum sæpe mortalium genus, quorum omnis in officioso carmine plerumque scopus & laus est, ingeniose & splendide mentiri) cum de optima Principe augurarentur, clare cernebantur spiritu suo non agi; tanquam ex tripode loquuti, non florido illo, Poëtico, atque inani, sed solido, divino, & vaticinantium plane furore credebantur agitari. Præsa-

Epinicion Oxoniense.

giis omnium, omnium votis jam nunc respondes invictissima Heroïna. Quantum vero omnium de Te auguria atque hariolationes rebus in posterum gerendis superatura es! Hæc quæ gesta sunt (quanquam præclara sint) prolusiones tantum videbuntur potentiae atque curæ Tuæ; Quæ, utraque Pallas, hinc semper consiliis Tuos protegens, inde armis hostes exscindens, atque omni redimita lauru, ad majora quotidie & novos Triumphos Te accinges; non Gallici, neque Gallo-Hispanici Regis tantum, sed & præclarissimorum in ore Famæ Heroum gloriæ caliginem inductura.

At vero armis nostris (celeritate, virtute, & fortuna plane Cæsarea) victum quam magna ex parte Terrarum orbem jam prebendimus. Novo certe Orbi leges imponimus; neque mercaturam valet aut vis, aut (quæ successus suos potius jactet) fraus, debitam intervertere: velificatur Regia classis, undarum Domina atque æqui Arbitra; metuque animos rapinæ inhiantes in tam altam pacem cogit, ut non alios sentiat Oceanus quam fluctuum tumultus.

Res Italas inexpugnabilis Eugenii mens, & manus, dominans fatum, victorque gladius semper secundaverint; vidimus in vicinioribus plagis (turbarum ac belli, à Tyrannorum sive cupiditate sive odio, materie semper ac causa) munitas urbes, multi sanguinis, vel æque efficaci auri profusione inique partas, è superbissimi Hostis manibus ereptas. Felices captivæ! ubi eadem illa victrix manus, cui necesse erat ut succumberent, Eas in quam optarent libertatem generose affereret. Quam per vastos Terrarum tractus explicuere se nostra signa! quorum victoriis nihil moram interponere potuit, nisi Imperatoris clementia.

Ecce autem ad occiduas Mundi partes, Solisque cubilia, quæ nova belli seaperit scena! gloriosa quidem, sed terribilis; iis vero tantum, quorum avara ac turbulenta ambitio terrarum pacem interrumpit, luctuosa. --- Rem justa historia dignissimam paucis sic accipite. Ubi ferali immanitate partum imperium, non mitiori ingenio stabilivere; Magnæ Matris vasta in defossis montium cavitatibus viscera rimantur Neronis Hispanici,

Epinicion Oxoniense.

nici, curvæ semper in terras ac viles animæ, quæ in Tartara fere penetrant, ut eruant aurum, cujus sacra fames eos fit in illa dira loca non dubie præcipitatura. Magno & operoso labore purgata nobilissima metalla in massas formant, deinde Myoparonibus superstiosa anxie cura imponunt (quippe hæc Illis Nobilitatis, Virtutis, pene dixeram Religionis, in loco sunt) atque ita bellorum, seditionum, non minus ecclesiasticorum, quam civilium omnium tumultuum semina in Europam transmittuntur. Vix unquam vero majori cum pompa, neque magis gementibus undis quam nuper, ferebatur aurea navigatio, spes largas novo Regi (atque Illi, oh nunquam eluendam fervæ Gentis maculam! Gallo) necnon firma crudæ adhuc Tyrannidis subsidia, cæteris vero omnibus ruinam allatura; ad famam vero nostræ classis, maris dominium sibi jure ac fortiter asserentis, contrahit subito cum velis fastuosos spiritus Hispanus, virtutem omnem in latendo locat, munitisque hinc inde castellis, & positis propugnaculis, atque obice immanis operis firmato, tutus (ut videbatur) se in statione abscondit, novi Orbis opes suas vocat, nostri vires contemnit. Quid vero Anglorum armis, aut ORMONDI virtuti impervium? securis improvisus supervenit, secum fata secunda, gloriam, & justam in impios iram ferens, atque protinus armatorum globum (Ejus exemplo invictum) ducens, in hostes fulminis instar involat, videt simul ac vincit: emicans ORMONDIANI gladii acies, quasi fulguris objectu, obstantium oculos perstrinxit; succubere hostes fato, quod Heroica Ducis dextera nobilitavit. Sic munimentorum validissimo capto, classi rei bene gerendæ securitatem simul præstat, atque vincendi exemplum; qui obicibus ruptis (animante marium illo Neptuno Rooko) ad pugnam simul & prædam properat: tanquam missus à cælo ignis, quæ capi non poterant naves corripit, abditos thesauros referat, in profundum æque, ac fit Eorum avaritia, abyssum Hispanorum opes deturbat. Tormentorum quasi tot famæ ora Ductorum gloriam clare eloquuntur. Dubium, utrum vulnere, incendio, aut undis, periire Hispani: sædam vero rerum faciem, &

Epinicion Oxoniense.

quæ in tali bello horridius describi possint iis, quibus est laxior dicendi opportunitas, commemoranda relinquimus. Hac certe victoria, contra felicitis ANNÆ atque maximi GEORGII auspicia, nihil simul Hispanorum atque Gallorum juncta maligna sidera valere probavimus: exarmavimus Eorum odium, ne in posterum possit nocere; ferream virtutem aureæ impietati prævalere palam fecimus, atque ORMONDUM, amicum Musis nomen, Earum profusissimas laudes gladio posse superare. Non ipse Apollo eodem ardore scribit, quo Ille pugnat. Reginis male optare, Hispanis, atque Salicis Gallis damno suo æterno relictum est. In hoc vero ardeant nostra omnia vota, ut Serenissima Nostra REGINA vitam suam per triumphos potius quam annos numeret: quanquam & inter istos, nullus unquam precamur obrepat, qui non parem, cum hoc qui elapsus est, felicitatem, in circulo suo describat.

Gul. Wyatt Aulæ B. M. Viæ Princip.

& Acad. Orator Pub.

Regina

Epinicion Oxoniense.

Regina Oxonium invisens.

Qua dudum insonuit læto Clamore Theatrum,
Cum Tu dilectas *Rhedycinæ* inviseris Arces,
Cecropios ingressa Lares, doctosque Recessus,
Ecce iterum Regina, Tuis celebranda Camænis,
Adsis Materies, et semper Amabilis Hospes.

Illa afflueta Comes, Regumque immersa Ruinis,
Cæsareæque Domûs fida infoelicibus Armis,
Te quondam, Ambigui trepidantem Crimina belli,
Accepit Gremio Fugientem, et condidit Umbra.

Quam nunc Dissimilis! quantum O! mutaris ab Illâ!
Dum celsa Imperio, Sceptroque tremenda Britanno,
Pierio incedis stipata Satellite, Dia
Majestate nitens, et Formidabile Numen,
Palladium ducis Pompam, et Circi Atria pandis!

Ut Domus effulget Regali splendida Luxu!
Ut Fervet Plausu, insuetoque superbit Honore!
Cum Tu Socraticis dignata accumbere Mensis,
Descendis Solio, atque Epulis Conviva Togatis,
Castalios Latices, Phæbeaque fercula libas.
Hic memor *Ormondi*, cyathum læto Omine poscis
Votivum, & spe fatidica, non decipis Augur
Præcipiens spolia aurata, *Hispanumque* liquentes
Divitias, stridentemque perustis Classibus æquor
Hinc socio Conjux lateri Mavortius hæret,
Et castæ Veneris Fulmen deponit in ulnis,
Lorica Horribili exutus, placidusque videri.
Illinc Fida Comes, splendet *Marlburia*, Consors
Pectoris arcani, & dudum spectata periclis
Flandrorum interea Sponsus quatit Oppida Victor,
Densa inter tela, atque rubentes Sulphure nimbos,
Gallorumque minax pavitantibus intonat oris,
Leodii intentans *Parisinis* mœnibus ignes.
Dum robur vetus *Anglorum*, et desueta Trophæis
Agmina deducit, sopitosque excitat æstus,
Atque Immaturas Heroum ulciscitur Umbras.
Landarum cladem, atque inhonestæ conscia cædis
Fleri castra Absolvit Ovans, Dubiique Tyranni

*

C

Instabile

Epinicion Oxoniense.

Instabile Imperium, & pretiosi Opprobria belli.

Interea *Oxonidæ* spiranti prælia versu
Depingunt, durosque æternat Palma Labores.
Reginam fervet circum Præfaga futuri
Turba Poëtarum, et vario Modulamine ludunt
Gesta Ducum, fusasque Acies, Regumque Ruinas,
Annales rerum, et Famæ Monumenta Britannæ.
Sequoque, non Partem exiguam, stupet ANNA Triumphi,
Permissasque suas Laudes miratur in Illis.
Jam crepitus Citharæ, et sociæ Discrimina Vocis,
Terrificusque Tubæ clangor, Nervique loquaces
Concentum miscent blandum, et lætabile Murmur.
Dædala convexi recinunt Laquearia tecti
Dulce melos, plausuque frequens strepit omne Theatrum.

Sic ingens *Macedo*, folio sublimis eburno,
Victor ab Auroræ populis, domitoque *Dario*,
Assyrios inter Luxus, Epulasque Deorum,
Horrescit, Magico instaurantem Pectine Vatem,
Confusam Armorum Stragem, et *Babylona* subactam.
Bellorum effigies, Simulacraque atrocia, mentem
Accendunt, stimulisque ignescunt fortius Iræ.
Militiam renovat, repetitaque Funera miscens,
Jam partis Fruitur geminato Marte Trophæis.

Nec tantum Regina suas foveat Advena Musas,
Exquiratque, auditque levis Præludia cantûs,
Fausta Rudimenta, et Studia haud ignobilis Oti,
Ipsa sed Aonii Præses veneranda Senatus,
Et docet Exemplo, et Sceptro moderatur *Athenis*.
Spondet in *Oxonidas* animum mentemque benignam,
Haud ignara mali, sortem miseratur iniquam,
Promittitque alios Soles, Aulæque Favorem
Jam longum insolitum, versamque revolvier Urnam.
Fotricem agnoscunt læti, dum mille loquenti
Suave fluunt Veneres Augustæ, et Amabile pondus.
Cernis, ut elatæ Fulgur venerabile Frontis,
Ludentes circum molles Castigat Amores!
Terribilisque ciet Formosi Gratia vultus,
Gaudia mista metu, Majestatemque decoram!

Quin Turba accedens Procerum ultrò ambit Honores
Castalios; Fastis *Rhedycinæ* inscribitur Ordo

Patricius

Epinicion Oxoniense.

Patricius, solitos gestit deponere Fasces,
Fatiferosque enses, rigidique Insignia Martis,
Victricesque hederâ velans Parnasside frontes,
Munere Pieridum, Tyrioque exultat Amictu.

Qualis ubi *Enceladum* Phæbus, cæloque minaces
Terrigenas domuit, Superosque reduxit Ovantes,
Exuit æratos habitus, vacuumque Pharetram,
Emeritosque Arcus humeris: procul igneus Horror
Ardescit Clypei, nudatos Casside crines
Obcingunt fertis Musæ, Dominumque coronant.

Dum tremit Armorum convulsa Europa Tumultu,
Ultricesque Aquilæ Gallis dominantur in Oris,
Hic Artes *Regina* jubes florescere Pacis,
Palladiumque Oleam inter Laurumque virentem.
En! Donis accensa Tuis, Literata Juventus.

Æmula *Olympiæ*, certamine fervet, arenæ,
Frangere Cornipedem, gressusque perita retortos
Vertere, crispantique vibrare Hastilia dextrâ.
Belligeræque Togæ surget numerosa Propago
Pace Decus Genti, et Bello Tutela Britannis.

Jobannes Lawrence Coll. Magd. Armig.

Super. Ord. Commensalis.

Epinicion Oxoniense.

Ormondus Triumphans.

Tandem acies & castra juvant: tandem arma Britanni
Duximus auspiciis Divorum, atque omine fausto.
Non ultra ad vacuas lauros, & inania bella
Cogimur, in medio docti torpescere campo.
Non ultra puppes, & vastâ mole carinæ,
Incaustum freta longa secant, ludibria ventis.
Nunc prisca Angligenis animi; nunc dura nepotes
Accendit patrum virtus: iterum agmine verso,
Cressiacas acies, stragemque, & fata suorum,
Cum gemitu memorat Gallus: rursus æquore in alto
Classibus ambustis, exacti prælia secli
Horret Iber, torvumque Hispano in littore *Dracum*.

O Animæ Heroum, queis longum ducta per ævum
Fulget in Angliacis virtus clarissima fastis;
Aspicite en, qui vestra pari vestigia passu
Armorum laudisque premat: seu poscat aperto
Marte sonans acies, & denso milite fervens;
Seu pelagi tentandum iter, & nova regna per undas
Quærenda, ambiguusque alieno in littore Mavors.
Non ulla agglomerati hostis, non ulla morantur
Intrepidum *Ormondum* dubij discrimina ponti,
Ingenti confisum animo, famæque *Britannæ*.

Audiit Hesperium vectari Heroa per æquor,
Quà Libyam Europamque secans interluit æstus,
Audiit attonitus vicinæ Cantaber oræ
Accola, conspexitque rates, quas omnibus undis
Miratur Nereus, tali se vertice ad auras
Attollunt, tantâ vada cærule mole fatigant.
Inde omnis vario confusa Hispania motu,
Et trepidare animis: nec quisquam adversa tueri
Littora, nec pictas terrâ prohibere carinas.
Ibant egressi ratibus densissima pubes
Angligenum, lætique tenent Cantabrica rura;
Ibat & *Ormondus*: simul acri Marte feroces
Incaluere animi: Nil te nunc, vane Iber, alto
Profuit aut vallo sepiri, aut urbe recondi.

At Pater, æquoreos qui torquet Numine fluctus,
Solvere vela viros, viridique incumbere ponto
Ocyus admonet: Eia, rates subducite, Major

Instat

Epinicion Oxoniense.

Instat Mars, potiorque quatit Victoria pennas.

Ecce mari medio, placidum spirantibus Austris,
Dives ab auricomis *Indis* terraque *Peruva*
Classis adest; una Hispanæ dant vela carinæ,
Una Celtigenum verrunt falsa æquora puppes.
Intus opes, uterisque latent congesta sub imis
Extremi spolia Orbis; & altas pondere costas,
Et latera immensum distendit acerna Metallum.
His *Lodoix* castra, atque urbes, & vertere regna
Voverat; His solum incertum fulcire *Philippus*.
Frustra. Namque simul curvo portum anchora morssu
Prensat, & in patriis exultat navita ripis;
Continuo irruerant *Britones*, miserisque carinis
Horribile infundunt Bellum, portuque potitas
Corripiunt. Non sic incautam invadit ab alto
Æthere avem præceps, & adunco comprimit ungui
Accipiter; Non ipse Notus tam dira per undas
Fata movet, quassansque rates, & gurgite volvens.
Arma, ignesque volant picei; concurritur atro
Fulmine: tum celerem *Ormondus* quatit impiger hastam,
Et læto ad terram pede profilit; emicat una
Littore lecta manus, strictique ad prælia ferri
Intendit duros animos, hostemque requirit.
Ille procul nemore in dumoso, & montibus aspris,
Accepit sonitum, & retro vestigia preffit.

Præda jacet, rapiuntur opes, atque Indica Gaza.

At Tibiquas, *Ormonde*, *Britannia*, quas Tibi, *Victor*,
Per Te salva, paret, per Te ditata, corollas?
Ingredere, O Princeps, & plurima tempora circum
Laurus eat, currusque oneret captiva supellex,
Ensesque, antennæque, avulsaque rostra carinis.
Stipat confertum & plausu ferit æthere vulgus,
Matres atque Viri: Procerum venerabilis ordo
Incedit, magnusque canit Pæana Senatus.
Spectat & Ipsa sacros *ANNA*, atque agit Ipsa triumphos.
Interea festivæ haud ultima gloria pompæ,
Exultat *Rhedycina*; sonant vocalia plectra,
Pierique iterant plausum penetralia Templi.

Simon Harcourt Equ. Aur. fil
Ex Æde Chr. Sup. Ord. Commens.

Epinicion Oxoniense.

Vigo.

Nunc Orbis gemini gazis, domitique triumphat
Rookius Oceani spoliis, & Victor iniquas
Absolvit Gades, Patriæque instaurat honorem.

Jam video, horrendæ sese offert area pugnae,
Innexa ut vastis immania robora Vinculis
Nerea frænatum impediunt, undasque retorquent
Cum sonitu illisas, ut classis Gallica fulmen
Non vacuum prorumpit, ut ardua pinus Iberi
Exstat obumbrato fluctu, ventumque laborantem
Exercet, fulcanisque gravi ciet æquora prora!
Ut late hostiles fulgent in littore turmæ,
Murorumque minæ, tormenta hiantia circum
Ambiguum pandunt Martem, diversaue bella!

O! Hobfone, aciem in mediam, glandesque canentes
Irruis, & fracto ferrata repagula rostro
Concutis impellens, moles labefacta fatiscit,
Et quercus chalybisque moræ, nexusque sonantes
Diffiliunt, & sparsa cadentes æquora tollunt.

Jamque unam in navem belli vis detonat omnis,
Turmæ, arces, classes, laxataque robora tundunt
Stridentisque trabes, malos, fractosque rudentes
Decutiunt, fissam lacera implent membra carinam,
Undantesque foros, & lubrica sanguine transtra:
Jam latus invadit congesta bitumine puppis,
Immittitque ignem costis, tardisque per auras
Luctatur fumus gyris, jam fumea nautæ
Membra ardent, jam cruda æstus depascitur ora,
Irrodenque ignis graveolentibus ossibus hæret:
Pergis adhuc, medioque furis metuendus in igne,
Vulcanumque domas, hostesque repellis ovantes,
Antennas, prorasque, forosque, hominesque, trabesque
Immiscet lacerans, Gallum quassata laborat
Classis, & admissa subsidens bullit in unda.

At quo Me fessum raptas, *Ormonde*, volentum
Musarum labor, O præsens tutela Britannum
Reliquiæ Offorii æquales, ut cuspide turmas
Undantes propellis, ut acri dimetis ense

Egregiosque

Epinicion Oxoniense.

Egregiosque duces una mistasque cohortes:
Quam vellent iterum socias junxisse catervas
Ormondo, notæque elabi fulmine dextræ!

Jamque redux fracti deducit navita Iberi
Victor opes, auri neglectos calcant acervos,
Et mista nardo piceos exhalat odores.

En! ut captivum rutilis fornacibus aurum
Mulciber exultans versat, memoresque metalla
Accipiunt signata notas, ardescit in auro
Classis Ibera suo, vomit ignes usta rigentes
Puppis, & in solido subfidunt æquore Nautæ.

Nunc ANNÆ faciem agnosco, vultusque sereni
Blanditias non indecores, in imagine chara
Hærent suspensi Britones, pueroque stupenti
Ostendit pictos mater grandæva triumphos.

Rob. Keck. E Coll. Univ.
Gen. Com.

Classis Anglicana.

Mitte sequi pavidos subjecta per æquora Gallos,
Rooke, nec hybernis Lauros concrede Procellis:
Auspice Te, Britonum Neptunia Regna pererrant
Securæ Classes, siccoque occlusa putrescunt
Robora Gallorum Portu, dum pervia solis
Saxonidis Annæ agnoscunt maria omnia Sceptrum,
Totus & inservit dominantibus Æolus Anglis.

Rookus Celtarum stridentes vindice flamma
Exuffit Naves; non illas Ignibus Auri
Eripuit fulgor, non picti Gloria Rostri:
Fumat adhuc, nigrisque horret strata Ora Ruinis.

Ille etiam hostiles elusit viribus impar
Classes, & securus opes avexit Eoas.

Ut cauti Herois præsens Audacia Pugnam
Aufugiens simulat! Parvis rubra signa Phaselis
Ardent, imbelleque minantur Prælia puppes;
Celta hæret, specieque dolosi Martis inani
Horrescit perculsus: inermes territus hostes

Epinicion Oxoniense.

Quæsitamque diu toto fugit æquore Prædam.

Non sic Heroem Reditus plaudentis Iberi
Decipit, at subito notis Gallæcia pallet
Angligenam signis, mox Æquora lucida flammis
Fervent, & Sociæ miscent incendia Classes:
Sed non vela Rates, varius non abripit Ordo
Remorum, aut Pinus moles immensa tuetur
Ignavas, Onus Oceani, Boreæque Laborem.

Jam tandem Lodoix, marcentes Vertice Lauros
Sentit, & amissas dolet irreparabile Gazas
Empturas famam: Jam frendens irrita luget
Ausa Nepos, fractisque infames Navibus Oras
Furtivumque odit solium, atque ingloria Sceptra:
Mox levis irato Juvenis nova pectore versat
Bella, & Vindictæ studio lætatur inani.

Arrecta Hispani sic Drakus Vota Tyranni,
Et spes elusit tumidas, Pontoque caducas
Merfit Opes; infensa minax sic Tela Philippus
Quassavit frustra, vanasque exarsit in Iras.

Nunc Classẽm Lodoix majori mole superbam
Instauret, gravidæque Rates spoliũ omne reportent
Indorum, immanique fatigent pondere Fluctus,
Ut Tibi dent fusæ repetitos, Rooke, Triumphos.
Tu rursus Angliacæ Classis victricia pandes
Carbasa, flaventemque invisa ad Littora Massam
Trajicies, lacerasve immerges æquore Puppis,
Et sua restitues exhaustæ viscera Terræ.

Hampfredus Fowler. Armig.

E. Coll. Univ. Gen. Comment.

Epinicion Oxoniense.

Imperium Pelagi.

B. **O** Fortes animi juvenes, quos aspera Martis
Tædia, & incerti passos discrimina ponti
Patria gratatur reduces, concedite fratri
Emerito festis in intexere vota triumphis.
Dum tales Heroum animos, & tanta revolve
Prælia, defuetas effæto in corpore vires
Sanguis agit circum, veteremque resuscitat ignem
Qualis erat, cum Marte ferox viridisque juventâ
Per Batavas late vulcania fulmina classes
Intulerim, imperii vindex ultorque Britanni;
Ut meminisse juvat, nostræ dum carbasa puppes
Extulerint, flexis ultro decedere signis
Hispanos Senonasque! juvat secura reponi
Jura maris, veteremque Anglis rediisse Tridentem.
Vos adeo, juvenes tanti pars magna triumphi,
Huc agite, & vestri seriem memorate laboris.

S. Quas ego rettulerim palmas, quot stragis acervos
Ediderim victor, seris annalibus olim
Mandabo celebranda: mei satis undique noti
Effulgent tituli, propriæ nec vocis egentes.
Quantus in arma feror, quantusque ad mænia Budæ
Per medios telorum imbres, perque invia fossæ
Munimenta ruens Vexillum hostile refixi,
Attoniti dicant Turcæ; quo turbine in arces
Namurci irrumpens egi pavida agmina, narrent
Dextrâ hac depulsi Celtæ, incolumesque Batavi.
Testis sæpe meæ Rhodanus, sæpe Ister & albis
Militiæ testes: at non mihi gratior ulla,
Quam modo Cantabrico derepta à Vertice laurus.

B. Nota mihi satis illa tuæ gesta inclyta dextræ:
Non opus hæc repetas: sed Iberis nescio quales
Abstuleris palmas. **F.** Et adhuc nescire licebit,
Hunc tibi si petis Historicum, qui cautus in ima
Delituit cellâ, simul ac inamabile signum
Ediderit pugnae præludens Buccina, & aures
Fortiter obtexit duplicis munimine palmæ:
Ne forte ad pugnam excitus cadat hostia nautæ

Anna

E

Hispano,

Epinicion Oxoniense.

Hispano, foedetque indigno vulnere lauros.

S. Tu, cui summus honor pedibus conscendere funem,
Aut fragiles sarcire gravi picis unguine puppes,
Tunc audes inhonestam animæ huic affingere labem?
Tunc metum huic dextræ? quæ si cum remige foedo
Certare abnuerit, tenuem indignata triumphum,
Non ignava tamen superatæ in margine ripæ
Destitit, opposita sive adiit sine sanguine turmas.
Primus ego refugos ad claustra secutus Iberos
Præsidio excussi murorum: ego primus in arcem
Expugnaui aditum, & sociis spatia ampla reclusi:
Inde domos & templa peto, cœcasque per urbem
Exploro latebras. F. Latebrarum agnosco peritum,
Istam aciem nulli quondam fugere recessus.

S. Hinc Nymphæ, formosa cohors, & Cælibe vita
Indignæ, trepidare metu: Monachumque catervæ
Deferere attonitæ veterum ornamenta Penatum,
Reliquiasque, crucesque & busta rigentia gemmis.
Has ego per medios hostes, per tela, per ignes
Exuvias rapui, Patri sacra signa Gradivo.

F. Egregium Heroem? cui nec blandissima formæ
Gratia virginæ, & molli Venus ore renidens,
Religione loci virtutem inflectere possent.
Tanta fides animi, & tanta est reverentia Martis!

B. Parcius hæc (ad S.) ne mox caput insuperabile bello
Carnifici tradas, nec Mars tibi profit amicus.
Tu (ad F.) tamen interea, quando Hic in litore gestam
Comiter explicuit pugnam, & sua fortia facta,
Dic age quos retulit per Cæcula regna triumphos
Anglia, quas clades animoso immisit Ibero.

F. Non ingrata jubes: tandem in certamine victrix
Æquoreis dominatur aquis secura, nec olim
Ullæ se tantum jactabit Patria lauro.
Nequicquam Hesperios tractus, orbisque remoti
Secessus explorat Iber, glebæque feracis
Viscera diripiens immaturum eruit aurum;
Nequicquam instructæ pretiosa merce carinæ
Exultant pelago: non illis bellica profunt
Præsidia, accitæque rates; non objice portus
Muniti tutantur opes: volat ocyus Euro

Arma

Epinicion Oxoniense.

Arma ferens Classis Britonum, mox aggere rupto,
Certatim invadit latera, antennisque virisque
Præcipitesque globos, nigrantesque ingerit ignes.
Frendet Iber frustra indignans, coramque tuetur
Divitias avidis volvi ludibria flammis,
Spem magnam Imperii, bellicue alimenta futuri.

B. Salve, antiqua parens, cui jura perennia ponti
Firmat natura, & validæ, tua munera, quercus;
I nunc, funde rates, iterumque assuesce volentis
Imperio Oceani: lectis ingentia campis
Castra locent alii, vicinaque Marte secundo
Arva premant, multâque onerent confinia Turre.
Tu, Patria, æquorei cures munimina regni.
Hæ tibi erunt artes; pelagoque educere classes,
Venari mercem, & tractus tentare remotos.
Sic ultro pater Oceanus tibi sceptrâ redonet
Æquoris, & Tethys tibi serviat omnibus undis.

S. O magna Heroum nutrix, dilecta Gradivo
Anglia; te, quæcunque vocas in bella, per omnes
Tutabor casus: dum spiritus hos regit artus,
Non Anglum vexabit Iber. *F.* Non Anglus Iberum,
Si tali infelix se credat Patria dextræ.

S. Invidia rumpare licet; me talibus ausis
Frustra dimoveas. Ibo per Cærulea ad arces
Madritii, & mediam penetrabo Classibus urbem.

F. I felix virtute; tibi nil obstat eunti,
Cui sic nota Thetis: mox & pedes æquora cursu
Verres, & Lybicani ratibus fulcabis arenam.
Sic olim attonitum numerofo remige Xerxes
Spravit Athon, medioque eduxit carbasa clivo.

S. Ingenio tibi plaude tuo; me sæpe per altum
Signa tulisse Salum, & navali tempora ferto
Indutum videre, ingentis nomina famæ,
Rookius, Hobsonusque, quibus neque secula prisca
Donavere pares, nec postera proferet ætas.

B. O animi illustres, pelagi tutela Britanni,
Quam vellem in vestras æquis affurgere laudes
Viribus, eloquioque pari! Vos ultima Nerei
Atria, vos geminum signis victricibus orbem
Permenfi, Britonum decus instaurastis avitum.

Epinicion Oxoniense.

Jam mihi præteritum videor sublapsus in ævum
Antiquos revocare dies; Harmannica virtus,
Sanduicique umbræ, Monchique recurrit imago.
Scilicet auspicio tali quas Anglica tellus
Non sibi promittat palmas? dum Georgius armis
Præfidet, & dextro bonus omine temperat æquor,
Difficilesque aditus, portusque recludit Iberos.

F. Jam lucri securus ovat mercator, & audax
Urget iter, nec jam metuit, ne forte sabæa
Merce gravem aut rapiat Prædo, aut crudelior hostis
Celta ratem; quin longa alacris fecat æquora, certus
Conjugium optatum dulcesque revifere natos.
Omnia tuta patent; peregrinaque litora late
Hospicio indulgent Britonum: ditissima rerum
India fundit opes, & opimâ messe renidens
Syriacus se pandit ager: non vellera Moschus
Invidet, Hesperidesve suos quærentibus hortos.
Attonita hinc reducem gremio excipit Anglia classem,
Thesaurum ingentem, & gemini spolia annua mundi.

S. Quin ego, cum bello defit locus, arma Gradivo
Militiæ satur hæc voveo: nunc altera certum est
Signa sequi, & dulces fidâ trabe quærerere gazas:
Tu modo, Cylleni, cursum, tuque Anna secundes.

B. I, vento committe ratem felicibus Annæ
Auspiciis fretus: lato facit otia ponto
Anna potens pelagi, & liquido pacem imperat Orbi.

Hon. Ratiss. Dominus *Michael Burke*,
Hon. Dom. Bar. de *Bophin* Fil.
Natu Max.

Genl. Flower Sup. Ord. Comemns.

Rob. Stratford Sup. Ord. Comemns.

} ex Ade Christi.

Pristina

Epinicion Oxoniense.

Pristina Angliæ Gloria restituta.

Ode.

DUM Classis Undis stridet *Ibericis*
Ambusta, & Auro dum rutilum Mare
Flavescit, invidetque Ponto
Terra suas spoliata Gazas;
Tuis tremiscunt Agmina *Gallica*
Churchille Turmis: Te medius Liquor
Sistit propinquum, intercipitque
Gurgite præcipiti ruinam.
Haud innocentes attonitus videt
Burgundus Hastas, veraque Prælia;
Quatit trementem nota Virtus
Angligenum, Patriusque Terror.
At non fugacem protegit abdito
Dolosa Tellus Igne, nec Arcium
Lunatus Ordo, nec repelli
Indociles, cohibet *Britannos*.
Intemperatæ quos rapit æmulus
Virtutis ardor; Crimine nobili
Ruunt furentes, nec retentant
Jussa Ducum benè Contumaces.
Celta erubescens exiguum stupet
Victoris Agmen; vix *Britones* Suis
Fidunt Trophæis, & Subactæ
Penè timent Numerum Catervæ.
Si non honesto *Malburius* Dolo
Lusisset Hostem, *Celta* tumesceret
Jactans Triumphos non inanes,
Et Spolio prope Victor uno.
Quos edidisset *Gallia* ludicros
Churchille plausus! Ut memorabilem
Sacrasset Ensem! Ut Te ligasset
Lætitiâ trepidans remistâ!
Et *Villeroius* Te Socium videns
Decusque Vincli, Teutonicam minùs
Ægrè Catenam, & execrandæ
Opprobrium tulerat *Cremonæ*.

Epinicion Oxoniense.

Te *Mosa* posthac devehet Alveo
Fideliori, Tu breve transferes
Regnum *Philippi*, detrahesque
Sceptra seni citius caduco.
Non Ille rursus lubrica Foedera
Vafer refiget, nec male pervicax
Laceffet ANNAM, sed *Britannis*
Orbe fremens in utroque cedit.
Nam mox Tyranni Pars Melior, Styga,
Scarrona, viset: tunc *Lodoix* furet
Frustra, per Umbras dum sequacem
Ridet Anum fugiens Poeta.

Johannes Stapylton Barronetti Filius

E Coll. Magd. Super. Ord. Commensalis.

Parliamentum

Epimicion Oxoniense.

Parliamentum.

OMnia dum plausu resonant, dum gaudia pleno
Gurgite decurrunt, & læto carmine vates
Ormondi memorant laudes, quo vindice magni
Raleii vires, & inevitabile fulmen
Draci iterum sentit, raptis ploratque carinis
(Lumine dum madido fumantia littora spectat)
Orbe novo peregrè rediens periturus Iberus:
Dum Churchillii alius renovatos cantat honores,
Cujus ab auspiciis jam gloria pristina belli
Anglorum, defueta diu, victricia signa,
Angligenamque ducem blandis amplectitur alis.
Et vestras etiam laudes Auguste senatus
Tentabo, pietas tanta atque fidelia corda
Deposcent versus, musasque in carmina cogunt.

Ergo iterum vestras ædes malesuada reliquit
Factio, nec rauca turbatur Curia lite.
Ergo iterum depulsa diu, jam læta revisit
Atria, & in propriâ ridet concordia sede.
Sic multis vexata malis varioque tumultu
Quassâ diu, tandem redeuntem agnovit Ulysssem
Læta Ithaca; inde quies, & pax rediere, salusque
Et decus, & placido subridens copia vultu.

Ecquis pacificâ frontem præcingat oliva
ANNA tuam, meritosque tibi persolvat honores?
Te mediante cadunt lites, conjungit utrasque
Partes arcta fides, & quâ modo factio rexit,
Sincerus dominatur amor; contendere credas
Quos magis exagitent, & quorum pectora versent
ANNA tuæ curæ dominæque propinquior ardor.
Hinc junctis iterant precibus concordia vota
Omnia ab Angliacâ dum principe prospera spondent
Principe ab Angliacâ quæ spirat corde Britanno
Mentem vere Anglam, cujus præcordia tangit
Verus amor Britonum, patriæque immensa cupido
Devoti pro tam grato Diademate, donant
Divitias, ritusque vovent, charosque penates,
Reginæ unanimes jurare in verba parati.

Epinicion Oxoniense.

Sic ubi turbato dominantes æquore venti
Ferventes sonitu volvunt ad litora fluctus
Immenso, faciem si ostenderit Ennosigæus,
Ira fugit, cædit unda furens, dominique potentis
Agnoscit vultus, & ridet amabile pontus.

Thomas Palmer, è Coll. Nov.
Gen. Com.

Fœdus Triumphale.

DUm læta Oxonii pubes, Sacrata Camænis,
Omnia quæ vacuas exercent carmina Mentis
Dividit; Et pars illa suo Meditatur honores
Ormondo, Pars illa perenni carmine donat
Militiam Churchille tuam, victriciaque Arma;
Impar ipse Oneri tanto, quas Belgia palmas,
Et quas Rhenus ovans peperit, quasque æquora Ponti,
A N N A, tibi, Sociisque tuis, quasque Itala tellus,
Aggredior, totum depingens Carmine bellum.

Flandria salve iterum Angliacis dicenda poetis!
Æmula Pharsalici Campi! quâ Martia proles
Nassavidum, contraque adstans Lodoicus in armis
Instruxere acies, ad mutua fata paratas:
Sæpe tuam Gallus sanie infuscavit arenam,
Sæpe Momordithumum Moriens, seu pristina vestri
Prælia Nassavi memorem; seu Nupera Regum
Fœdera junctorum, palmasque exinde recentes
Churchilli, hærentemque decoro in vertice laurum.
Vix tamen Auriacus misit tot funera Gallis,
Totve tuâ prostravit humo, totve Oppida victor
Diruit, Ancipitis per longa decennia belli
Corpora quot letho dedit, aut quot terruit Urbes,
Bellum Uno prope conficiens Malburius anno.
Venloa si spectetur & insuperabile vallum
Rur'mondæ, gravidæque armato milite turres,
Fossarumque Moræ; nihil est quod pulsa Namurci
Mænia miremur, dubiæque trophæa Seneffæ.

At te nulla dies unquam memori eximet ævo,
Nullaque inornatum chartis te Musa filebit,

Qui

Epinicion Oxoniense.

Qui meritum ducis *Sudore & sanguine* nomen:
Vosque diu bello affueti, si qui estis in armis,
Queis prius Hungaricæ testari contigit Urbis
Excidia, & quantus Juveni tum incanduit ardor,
Vos Capiti huic rursus Muralem aptate Coronam.
En video! Agnosco veteris vestigia Flammæ;
Quâ quondam accensus Budæ tentare Minaces
Ausus erat muros; frustra illi Turca superne
Instat anhelanti, atque minatur acinace Mortem,
Vexillumque, pedemque hostili figit arena.

Idem animi vigor, & non degener ira furentem
Rursus in arma rapit, rursusque obfessa refringit
Mænia, & Hostili primum sese ingerit Urbi,
Mox pacem exorant Galli, fociisque recepta
Venloa gaudet Ovans veterem excussisse tyrannum.

Quid referam (exiguas palmas) sine Nomine Vicos,
Cæsareo quos More domat, veniensque vidensque
Victor abit Churchillus, ut urbibus intonet altis,
Queis Natura loci, terræque impervia valla,
Heu! vanam fecere fidem, nil posse labores
Churchilli, ingentemque animum, tormentaue Belli.
Leiodium hunc sensit, Gallique inamabile regnum
Exiit, Indigenas Batavos, & Mitius Annæ
Præsidium amplectens. Frustraque exultat iniquâ
Tempestate Anni, nostros auctura triumphos
Bonna, brevem factura Moram socialibus armis.
Qualis ubi Jovis ira, Malive incuria Servi
Ædibus immisit flammam, furit illa, domosque
Non interrupto cursu, & sænilia verrit;
Sin forte arripuit templum, quod saxea circum
Mænia defendunt, solidæque ex ære Columnæ,
Paulum reprimitur; Nec longo flamma moratur
Tempore, quin saxa in cineres liquefacta resolvit.

Cui satis est Animi sociale per Omnia bellum
Posse sequi, & duras Italo sub fidere partes
Eugenii memorare, insperatosque triumphos?
Aut ut conjunctis cessit Landavia turmis,
Heu longum expectans, quos usque infida Maniplos
Gallia, vel miseræ Bavaria mitteret urbi?

Epimicion Oxoniense.

O Mihi si Genii fat erat tua dicere facta;
Vellem Ormonde volans pelago dare vela patenti,
Extrueremque novas navali ex ære columnas
Alcidi Angliaco; Hispanæque incendia classis
Hic depicta darem, & pelago divisa voraci
Atque Anglis Spolia, Ormondo ducente Catervas:
Quis furor Hispani, Quæ tanta infania vobis?
Creditis auctos hostes? aut Cæpta putatis
Ormondi & Britonum eventu caritura secundo?
Sic postquam pubes Argiva, & Magnus Achilles
Obsidione diu cinxissent mœnia Trojæ,
Conscendere rates iterum, & finxere recessum;
Mox redites Securæ Urbi, & Nil tale timent
Injecere faces, improvisamque ruinam.

Nec speranda tibi est melioris gratia fati,
Seu placeat terra, pelagove revolvere bellum
Infustum, & toties fatale laceßere fœdus:
Usque tuis Lodoice eadem obluetabitur ausis
Armorum pietas, sociorum invictaque virtus.
Quid nitidi vultu, gracilesque in Corpore Galli,
Aut tardi incessu Hispani, Corda aspera Contra
Angligenum possint, Batavique immania membra,
Germanique alto sulcatam vulnere frontem?
Hos Anna irruptâ constrictos compede jungit,
Quam Divi fociis voluere fidelibus auctam,
Extorquere tibi Hesperiam, male partaque regna.

Sic quando impulerat regnandi dira libido
Progeniem terræ affectare palatia Cœli;
Diique Deæque Omnes, quibus est cura ulla tueri
Æthereas sedes, stygis inviolabile flumen
Testantur, junctoque laceßunt Numine bellum:
Hinc rubet Ætnæis metuendus Jupiter armis,
Mars frameâ, triplicique intentat cuspide mortem
Neptunus, Contraque furens quatit Ægida Pallas;
Jam fugit haud ultra patiens Gens improba pugnae,
Fulmineæque Manûs Jovis, atque immerfa paludi
Sulphuræ, intactas cœli multum expetit arces.

*Benj. Rudge Nov. Col.
Socio-Commenfalis.*

Impotens

Epimicion Oxoniense.

Impotens Gallia Ambitio.

J Amdudum tumida præcepit mente futuras
Borbonius Lauros, graffantibus Itala Regna
Devastanda iterum Gallis, priscumque Nepoti
Pollicitus Caroli imperium, Mundique subacti
Reges suppliciter pronos, subjectaque Sceptra.

Frustra : jam veteres, cana de fronte, Choronas
Turpiter avelli plorat, longamque Triumphorum
Abrumpi feriem ; recolit Juvenilia Bella
Infrendens ; crebrasque, Senectæ Opprobria, Palmas.

Audit, ut Eugenius Latiis exultet in Oris
Victor, ut exanimes volvunt tabentia Galli
Corpora, suspirantque solo, atque ingloria Castra
Defensi Tenebris fugiunt, & languida passu
Crura trahunt tremulo ; nivibus dum Teutones alben
Perpetuis, refugisque illudunt Hostibus, udo
Sub cœlo vegeti, Brumæque Horrore fruuntur.

• Sed neque Borbonii Flandris sors mitior Armis
Affulsit ; cedit spreto Boufflerius Hosti,
Invisas trahit usque moras, atque ore minaci
Aufugit indignans ; Illum angunt tuta Deorum
Templa, Ignique ereptæ Urbes, Flaventiaque Arva
Messibus, & læti Pax intemerata Coloni.

Interea Senonum nutantes decutit Arces
Marlburius ; fusosque Angli, pavida Agmina, Gallos
Propellunt, Armisque graves obstantia tranant
Flumina, & Aeriæ fastigia Turris, anhelos
Nifu conscendunt : Explorat Celta Britannos
Ereptos visu, & capta securus ab Urbe
Despicit, amotisque instantes quærit in Agris.

Agmina conscribes frustra, infidæque Cremonæ
Committes, Lodoice, Duces ; molimine vano
Classem restitues, avidi spolia Annua Ponti :
Non Britonum posthac vicinior Arma laceffes,

Epinicion Oxoniense.

Cum Tibi Burgundus referet, quali Impete Turmas
Sternunt oppositas, qualique fugacibus instant.
Sed Lauros impune feres, facilesque Triumphos;
Ludicra Vota dabunt, & Mercenaria pendent
Templa Sacerdotes; venali Gallica versu
Fulmina Boilæus pinget, cladesque Batavum,
Objectasque moras Anglis; sic Bella movebis
Securus famæ, tutusque in Carmine Victor.

Johannes Baber, Arm. Fil.

è Coll. Exon. Sup. Ord. Comment.

Princeps

Epinicion Oxoniense.

Princeps Convalescens.

CÆlestes Genii, qui Regna Britannia tuentur,
Et gentes illis subjectas, gaudia dudum
Carpere adjuti curis felicibus ANNÆ.
Bella tonant peregrè, Nos hic sine pulvere palma
Parta juvat, terras dum pax, & copia ditant,
Felices, si non aufit mistura malorum,
Res tantas, & tam lætas corrumpere luctu.

At morbi vis sæva petit Regalia tecta;
ANNÆ conjugio dignatus Georgius alto,
Charior Huic, sceptrisque magis dilectus avitis,
Decumbit morbo gravis, æger anhelitus imo
Pectore prodit, amara lues cui vincula nectit,
Impediens motum, & pulmonum interna coarctans:
Altiùs affurgens nova Principis inde pericla
Intentat capiti, morbofo victa sopore
Lumina conduntur, proflant spiracula somnum
Difficilem, & resonans vitalis ducitur aura:

Nec minùs Augustæ turbatur spiritus ANNÆ,
Assedit dum mœsta toro, suspiria mittens,
Plurima dum lacrymis vota interponit obortis;
Nocte, dieque dolens, somnis, quibus Ille tenetur
Oppressus, caruit; Magna, & miserabilis Uxor
Hac Numen virtute movet, tandem miseretur
Reginæ, & simul Heròis lugubria passi,
Artis Pæoniæ præceptaque docta secundat;
Principe tunc demum ferali nocte soluto,
Atque experrecto, redeunt ad munia sensus,
Læta redux oculis Ejus lux splendet apertis,
Et, quasi pernici radio trajecerit omnes
Artus, cum visu motusque redinteger arcet
Morphea, compedibus qui membra gravata ligarat.
Laxatur pectus, costarum mobilis ordo
Sublatus recidit naturæ lege deorsum,
Sic aditum, reditumque reciprocus invenit aër.

Urbes seditio, tempestas æquora turbet;
Georgi autem diffusa per utraque celsa potestas,
Famaque languorum terras, undasque colentes

H

Terruit

Epinicion Oxoniense.

Terruit; hinc volitans vos Hafnia, & Holmia vifit,
Illius Augustos contriftatura Nepotes,
Qui Danos, Suecosque regunt; fed utrifque molefta
Pellitur anxietas, reficitque ingentia corda
Rumor, Cognati Illuftris redeunte falute.

Sed quæ Mufa poteft numeris exponere dignis
Gaudia Regalis quæ mentem Conjugis implent?
Sub Quâ Regna dies fucceffibus ufque repletas
Gratabunda vident: Anglis Hifpania naves
Inftruit, & merces pretiofas per mare vectas,
Nec tutas licet in portu, fpolia ampla Britanno
Victori tradit: Sin, quas habet India, gazæ
Omnes direptæ, locupleti Tamefis alveo
Ferrentur, non gloria, opes, plaufusque triumphi
Æquè oblectarent Reginam ac afpera fata
Princeps incolumis rumpens; hinc mollis ab ore
Effulget diffufa quies, quæ lumina ficcans,
Triftitiamque fugans per tota Palatia regnat.
Sic ubi flammæ vis, & aquæ, fpiffæque tenebræ,
Et venti, quaffæque ratis fragor afficit omnes
Horrore attonitos, fubitum exitiumque timentes,
Tantisper triftis percellit corda tumultus:
Aft fimulac fruitur, nullis violata procellis,
Puro fole dies, ftratisque furentibus Austris,
Nautarum mens, & pelagus tranquilla quiefcunt,
Sudum unâ faciem cælique, virûmque feremat.

Clem. Corrance. Sup. Ord. Comment.

è Coll. Div. Jo. Bapt

Regina

Epinicion Oxoniense.

Regina ad Divi Pauli.

DUM *Lodoicus* ovat victus, falsisque superbit
Exuviis, simulans spolia & mentita Trophæa,
Ambustasque rates, & fractos Marte Britannos,
Subjectumque armis geminum victricibus Orbem:
Tu Templo Regina accedis gratior Hospes,
Immeritas populo indignans prætere palmas,
Nec vanis fallax illudis Numina votis,
Borbonidum aspernata dolos, artesque nefandas.

Aspicias ut graditur lateri agglomerata Caterva,
Grande Satellitium Procerum, Sanctique Senatûs
Instaurant Pompam, longusque extenditur Ordo:
Insolito ut micat igne Dies, & fulgurat Ostri
Purpura, scintillansque rubescit Gemmeus ardor!
Panditur interea foribus Domus alta reclusis
Adventante Deâ, & fragrantibus excipit Aris
Suppliciter Lætam: ingeminant *Pæana* Canentum
Solennis Chorus, & plausu Tectum omne resultat.

Non paribus Delubra Deum effulsere Trophæis
Post *Meroes* Stragem, fusasque per æquora Classës,
Cum Domito *Antonio*, *Cæsar*, Mundoque subacto,
Tempora rostratâ velans victricia lauro,
Solvit dona Jovi, & votum immortale sacravit.

Sed neque Roma potens armisque asperrima Tellus
Laudibus Angliacis certet, neve *Actia* Bella
Vigensem exæquant pugnam, & Mavortia Facta.

En! video instratam turritis puppibus omnem
Fervere *Cantabriam*, piceisque nigrescere cælum
Obductum flammis, tonitru dum Saxa tremiscunt
Horrendo, infuetoque agitur turbine Nereus.
Hic quamvis hyeme æternâ, indigenisque procellis
Vexatur mare, turgentique exæstuat undâ,
Sævior immiscet rabies, atque asperat ira
Oceanum, & fundo spumantem evertit ab imo.
Nequicquam *Galli* fugientes littore Classëm
Subducunt latebroso, & secreti aggere Portûs
Conduntur: frustra vario munimine Pontum
Obseptum cingunt, transversoque Obice claudunt,

Epinicion Oxoniense.

Vallorumque moras & stupea vincula neſtunt,
Abjeteque intexunt ſpiſſâ, implexiſque catenis.
Fulmineam mortem, & nitratos deſuper imbres
Perrumpunt *Britones*, ratibuſque incendia ſpargunt.
Jam procul elucere fretum, atque ardeſcere fluctus,
Sanguineoque ſinu pretioſas ferre ruinas
Cernere erat: ſtridet liquefactis unda Metallis,
Irriguoque auro dives flavescit arena.

At duplicem Regina agnoſcis grata Triumphum,
Milite dum Lodoix fugitivo deſerit Urbes,
Malburium horreſcens ruiturum in viſcera Regni,
Versalioſque Lares fætos hoſtilibus armis.

Quin Tu, *Sancta Aedes*, cujus melioribus Arces
Jam cæptæ auſpiciis ſurgunt, mox ſæpius ANNAM
Marmoreo accipies gremio, & laquearibus aureis.
Capta tibi referet vexilla Britannica Pubes
Exultans, & multa Tholo fluitantia figet
Lilia, Navalique rigentes Ære Columnas,
Anglorum decus, & victi monumenta Tyranni.

Triſt. Conyers, Arm. Fil.

Coll. Merton Gen. Commenſalis.

Peroratio.

Peroratio.

Dies lætiores Academici, Dies candidiori lapillo digniores, neque Vos unquam certe vidistis, nec exoptasset Britannia: ac proinde ubicunque oculos circumtuli, omnia video gaudii lætitiæque plena, ubicunque aures applico, gratulationes plaususque creberrimos accipio.

Miratur & exultat Theatrum tuum, Sheldone, tam venerabilem Confectum, tam venustam frequentiam, tam denique confertam multitudinem hac læta occasione gremio suo excipere.

Grates Vestras pro succëssibus tam socialibus quam propriis, DEO OPT MAXIMO rite, decenter & pie persolvistis Academiae Venerandi Patres; Laudes Reginae Ejusque Ducum non minus ingeniose, alacriter, & venuste cecinistis Academiae Egregii Adolescentes, parem olim in campo virtutem exercituri, ac hodie in Theatro ingenium exercuistis.

Pauca igitur certe restant dicenda pro laude illarum rerum gestarum, quas hætenus à tam Præclaro Oratore, & tot eximiis Poetis summa Eloquentiæ Ingeniique copia celebratas audivistis.

Sed Quis Tali Reginae, tantisque ducibus præconium qualecunque denegare potest?

Tua Pietas, Sanctissima Princeps, Divos Britanniae tutelares tanquam è somno excitavit, Tuisque impetratam precibus è Cælo delapsam vidimus Victoriæ, Manibusque naves incensas, urbes deditas mercedemque optimam tuis militibus gestantem: atque ut preces Deo, sic & orationes Tuæ in Comitibus habitæ Senatui non minus placuerunt; in his enim tam mollem indulgentiam erga subditos cernimus depictam, ut nulli extiterint animi, utcunque feroces & asperi, quin tuo leni Imperio facillime flectantur & mitescant. Plebs autem quamvis variis opinionibus inter se diffidentes, uno tamen universi ore, unaque mente Te Matrem Britanniae salutare gestiunt. Non quod hi mol-

Epimicion Oxoniense.

liores affectus è pectore tuo Regio severiores virtutes
pellere videantur: In Te enim tanta animi magnitu-
do ea vultus cum maiestate conjuncta est, ut Nemo
subditorum præsentiae Tuæ sine summa Reverentia
se sistere possit, nec Ullus Quisquam Vicinorum Regum
inulta temeritate Imperii Fines petere audeat. A Tu,
Auspicatissima Regina, verendo aspectu, iustissimo pu-
dore suffusa, clam se subducit Civilis Discordia: apud
exterarum Nationes à victricibus signis hostes Audacissimi
se in fugam abripiunt. Tuis Consiliis languescit im-
potens Galliarum Ambitio, Imperiumque late per Ocea-
num sparsum, nullos (nisi eosdem quos Ipse) agnovit
fines.

Hic vero an tuas prius MARLBURIENSIS, an tuas
potius ORMONDE laudes memorem in dubio hæret
animus. Ambo Magni Duces, manibus fortes, consilia
plena, & victoria non elati, Quique res adeo fortiter & fi-
deliter gessistis, ut vel malevolorum invidiam gloria vin-
catis. Vos ambos antiquum belli decus Anglis recupera-
se grato animo agnoscunt Britanni, & tremebundi sen-
serunt Galli Hispanique: Propter Illum Militum su-
orum pudet Ludovicum, propter hunc Ludovici Ne-
potem pudet suorum. Tua Fortissime Malburienfis,
Prudentia Socios ex amicis fecit amicissimos, Tuæ,
Magnifice Ormonde, indomitæ virtuti debetur quod
Hostes Odium timore mutaverunt. Mira Unius co-
mitas omnium amorem sibi conciliat, alterius Splendi-
da beneficentia milites reddit acerrimos, & tunc vin-
cere cupiunt Milites Anglicani, quando Ormondo Duce
vincant.

Neque Te, Rooki, inter tantos Heroas silentio præ-
tereas est, Te Dux terribilis, Qui Britanniarum Na-
vale Fulmen tam bene torquisti, ut uno ictu Galliarum &
Hispaniarum Nervos penitus concideris. Ruit, Ruit, Im-
perium Tutum, Ludovice, Europæ affectatum! Om-
nemque Gloriam Tibi male partam Rookii Vindex dex-
tra radicitus evulsit, & cum Nepotis Tui Classe The-
saurisque melius irreperitis fracti instar Scopuli in pro-
fundum Mare præcipitem egit.

Agite igitur tantorum Ducum non indigni Commi-
litones,

Epinicion Oxoniense.

litones, Agite inquam Nominis Anglicani, virtutis Patrum vestraeque memores. Haud satis adhuc Maria & Terras hostili sanguine decolorastis; Per Galliam, Per Hispaniam ferro iter aperite, Gladiosque Victorum Ducum pro Vexillis sequimini. Suas in Naves Ipsi vertant incendium Galli (heu unam miserrimam salutem!) Et Vos Illorum Urbes flammis alienis delete: Omnemque istum Terrorem, fugam, & caedem quibus jamdiu Galli Hispanique fuerunt perculsi, ex portubus, classibusque hostium, ad Illorum castra palatiaque transferte. Vestra enim freta virtute, plures gratulationis futuros Dies, plures gaudio publico sacratos sibi pollicetur Academia: Academia, Quam Tu, Insignissime Vice-Cancellarie, suavissimis moribus exornas, & cujus Imperio obedire jucundius est, quam Nos aliis imperare. Cancellarius dum Noster armis, Tu Disciplina civili Juventutem instruis: Ille Hostile Bellum & externa certamina à finibus nostris propellit; Tu miti Regimine, & salutaribus institutis domesticæ pacis semina dispergis, lætamque futuræ concordiae messem promittis. Vestrum quidem Utrique conjuncta cura, nec dissimili fortitudine Ecclesiam, rem Civilem, & Literariam sustinere satagitis. Sed heu quam lubentissime Tuas laudes, Vir Optime, recensere pergerem, ni hoc mihi certum habuerim, quod omnes alios pro excellentibus Tuis meritis summa voluptate afficeret, id Tibi soli fore Injucundum.

Abel Evans, A. M.

Coll. D. Jo. Bapt. Soc.

F I N I S.

tate attinet id Tibi fore Injunctum.
 nes alios pro excellentibus Tuis meritis summa volup-
 pergerem, in hoc mihi certum habuerim, quod em-
 quam subentissime Tuis laudes, Vir Optime, recederet
 Civem, & Literarum suffragio satagis. Sed hoc
 conjunctis eius, nec dissimili fortitudine hoc legem, con-
 cordia meum promittis. Vestrum quidem Urbinis
 meritis pacis semina dispersis, lacrimaque iure con-
 pellit; Tu mihi Regimine & salutibus solutis do-
 le Bellum & externam certamina à finibus nostris pro-
 Te Dissipulis civilis Inventum infans: Ille Hosti
 Nosque imparet. Cancellarius dum Noster aris
 oras, & cuius Imperio obedire incunctis est, quam
 Insignissime Vice-Cancellarius. Inavilissimus in modum ex-
 tos libi pollicetur Academia: Academici, Quam Tu
 gratulationis sacros Dies, plures gaudis publico laeta-
 latasque transferre. Vestrum enim freta virtute, plures
 portibus, clausibusque hostium, ad illorum castro-
 quibus tandem Galli Hispanique iurunt decussis, ex-
 fere: Omnesque istius Tactorem, sagam, & eandem
 statum): Et Vos Illorum Urbis statumis alienis de-
 Ipsi verant incendium Galli (hoc namque dactylum
 rum Ducum pro Vexillis leguntur. Sicut in Navas
 Per Hispaniam ferro iter aperire, Cladisque Victo-
 & Terras hostili sanguine decoloratis; Per Galliam
 trum vestrasque memoros. - Haud satis adducit Manu
 Hicque Agite inquam Nonnullis Anglicanis virtutis In-
 Epitaphion Oxoniæ.

